

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2012 r.

w sprawie ustalenia opłat za usunięcie i przechowywanie statków lub innych obiektów pływających

Na podstawie art. 12 pkt 11 i art. 92 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281) oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. Nr 208, poz. 1240), **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Ustala się wysokość opłat za usunięcie i przechowywanie statków lub innych obiektów pływających w strzeżonym porcie lub przystani, a w przypadku braku dostatecznie blisko strzeżonego portu lub przystani na wyznaczonym przez Starostę parkingu strzeżonym:

- 1) rower wodny lub skuter wodny:
 - a) za usunięcie – 50 zł,
 - a) za każdą dobę przechowania – 15 zł;
- 2) poduszkowiec:
 - a) za usunięcie – 100 zł,
 - b) za każdą dobę przechowania – 30 zł;
- 3) statek o długości kadłuba do 10 m:
 - a) za usunięcie – 120 zł,
 - b) za każdą dobę przechowania – 50 zł;
- 4) statek o długości kadłuba do 20 m:
 - a) za usunięcie – 150 zł,
 - b) za każdą dobę przechowania – 100 zł;
- 5) statek o długości kadłuba powyżej 20 m:
 - a) za usunięcie – 200 zł,
 - b) za każdą dobę przechowania – 150 zł.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Szczecin.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Uzasadnienie

Z dniem 1 stycznia 2012 r. wchodzi w życie ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, która określa min. zasady i tryb usuwania, przechowywania, wydawania oraz orzekania przypadku statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego lub używanego do uprawiania sportu lub rekreacji. Ustawa ta nakłada na powiat :

1. zadania usuwania oraz przechowywania statków lub innych obiektów pływających w strzeżonym porcie, przystani a w przypadku braku dostatecznie bliskiego portu lub przystani na wyznaczonym przez Starostę parkingu strzeżonym,

2. prowadzenie strzeżonego portu lub przystani,

Starosta realizuje w/w zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub - jeśli nie utworzy takiej jednostki lub nie rozszerzy zakresu zadań istniejącej jednostce - powierza ich wykonywanie zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych.

W drodze ustawy określone zostają maksymalne dopuszczalne stawki kwot:

a) opłat za usunięcie statku lub innego obiektu pływającego,

b) opłat za przechowywanie statków lub innych obiektów pływających w strzeżonym porcie lub przystani, a w przypadku ich braku na parkingu strzeżonym wyznaczonym lub zorganizowanym przez starostę ,

Wysokość opłat, o których wyżej mowa, ustala corocznie, w drodze uchwały, rada powiatu.

Wydanie statku lub innego obiektu następuje dopiero po uiszczeniu obu opłat przez właściciela pojazdu i w tym przypadku powiat, przy uchwaleniu maksymalnych stawek z ustawy, prawdopodobnie uniknie strat z tytułu jego usunięcia.

Ustawa wprowadza nowe regulacje dotyczące postępowania z jednostką pływającą prowadzoną przez osobę znajdującą się w stanie po użyciu alkoholu, środka działającego podobnie jak alkohol lub pod wpływem środka odurzającego. Z doświadczeń Policji wynika, że najczęściej sytuacje takie mają miejsce w okresach letnich jednak w związku z brakiem dotychczas regulacji prawnych nie są w stanie wskazać jaka jest przybliżona liczba takich sytuacji. Samo zjawisko zatrzymania jednostki pływającej z powodów jw. określane jest jako powszechne.

Na chwilę obecną starostwa nie mają żadnych doświadczeń, a projektodawcy przepisów nie potrafią udzielić starostwom żadnych wskazówek lub wytycznych stąd przyjęto pogląd, iż właściwym będzie zaproponowanie stawek, które są najwyższymi dopuszczalnymi stawkami wynikającymi z przepisów (m. in. przez analogię do przepisów ustawy Prawo o ruchu drogowym i aktów wykonawczych do ustawy w zakresie usuwania pojazdów z drogi na podstawie art. 50 a i 130 a wskazanej ustawy).

Ustalenie opłat na takim poziomie pozwoli na możliwie maksymalne ograniczenie strat jakie może ponieść starostwo na skutek niemożności wyegzekwowania części należności.